

Publicerad 2005-01-22 16:19 av Elin E

Om att dölja någonting.

Frostpärlor på spegelhal is

stjärnklar natt, isen gnistrar
som tusen spegelskärvor
från himlen faller en splittrad
kristallstjärna och rispar vattenytan
mörkblåa vindslöjor härjar
på den glashala isvidden
frostpärlor täcker sakta
den redan ojämna rispfyllda isytan
kall luft och ett tunt snölager
lägger sig ovanpå köldtårarna

ekot av dina fotspår ljuder
men tystnar sedan
ensam går du vidare
med rädsla för att isen kan rämna
skulle det hända väljer
du självmant ensamheten
dina mörka ord

får ingen annan höra

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elin E med Poeter.se id #103 innehar upphovsrätten